Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 55 (307) ★ Sâmbătă 24 Iulie 1954 ★ 4 pag., 15 bani

Declarația de încheiere a conferinței de la Geneva în problema restabilirii păcii în Indochina

GENEVA 21 (Agerpres). — TASS transmite declarația din 21 Iulie 1954 de încheiere a conferinței de la Geneva în problema restabilirii păcii în Indochina la care au luat parte reprezentanții Cambodgiei,statului Vietnam, Statelor Unite ale Americii, Franței, Laosului, Republicii Democrate Vietnam, Republicii Populare Chineze, Regatului Unit și Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

1. Conferința ia notă de acordurile care pun capăt operațiunilor militare în Cambodgia, Laos și Vietnam și care stabilesc controlul internațional și supravegherea asupra îndeplinirii prevederilor acestor acorduri.

2. Conferința remarcă cu satisfacție încetarea operațiunilor militare în Cambodgia, Laos și Vietnam; ea își exprimă convingerea că intrarea în vigoare a hotăririlor prevăzute în prezenta declarație și în acordurile cu privire la încetarea operațiunilor militare, va da Cambodgiei, Laosului și Vietnamului posibilitatea de a-și îndeplini și pe viitor rolul lor în comunitatea pașnică a națiunilor, în mod absolut independent și suveran.

3. Conferința ia notă de declarațiile guvernelor Cambodgiei și Laosului cu privire la intenția lor de a lua măsuri care să permită tuturor cetățenilor să-și ocupe locul în comunitatea națională și în special prin participarea la apropiatele alegeri generale, care în conformitate cu constituția fiecăruia dintre aceste state vor avea loc în cursul anului 1955 prin vot secret și în condițiile respectării libertăților fundamentale.

4. Conferința ia notă de prevederile acordului în legătură cu încetarea operațiunilor militare în Vietnam care interzic introducerea în Vietnam de trupe străine, de personal militar străin precum și de orice fel de arme și muniții. Conferința ia notă de asemenea de declarațiile guvernelor Laosului și Cambodgiei cu privire la faptul că ele sunt hotărîte să solicite ajutor în material, personal sau instructori numai în interesul apărării efective a teritoriului lor, iar în ceea ce privește Laosul, în limitele stabilite de acordul cu privire la încetarea operațiunilor militare în Laos.

5. Conferința ia notă de prevederile acordului în legătură cu încetarea operațiunilor militare în Vietnam, în virtutea cărora nici un fel de baze militare ale unor state străine nu pot fi instalate în zonele de regrupare ale ambelor părți, acestea trebuind să vegheze ca zonele repartizate lor să nu participe la nici un fel de alianță militară și să nu fie folosite pentru reluarea operațiunilor militare sau în scopurile unei politici agresive.

Conferința ia notă de asemenea de declarațiile guvernelor Cambodgiei și Laosului în virtutea cărora acestea nu se vor alătura nici unui acord cu alte state, dacă acest acord include obligația de a participa la vreo alianță militară care nu corespunde principiilor Cartei Națiunilor Unite, iar în ceea ce privește Laosul principiilor acordului cu privire la încetarea operațiunilor militare în Laos; de asemenea atâta vreme cât securitatea lor nu va fi amenințată nu vor permite să se creeze baze militare pentru forțele militare ale unor puteri străine pe teritoriul Cambodgiei sau Laosului.

6. Conferința constată că acordul cu privire la Vietnam are drept țel fundamental reglementarea problemelor militare pentru a se pune capăt operațiunilor militare și că linia militară de demarcație este provizorie și nu poate fi considerată ca fiind într'o măsură oarecare o graniță politică sau teritorială. Conferința își exprimă convingerea că aplicarea prevederilor cuprinse în prezenta declarație și în acordul referitor la încetarea operațiunilor militare va crea premizele necesare pentru realizarea în cel mai scurt timp a reglementării politice în Vietnam.

7. Conferința declară că în ceea ce privește Vietnamul reglementarea problemelor politice, realizată pe baza respectării principiilor independenței, unității și integrității teritoriale trebuie să dea posibilitate poporului vietnamez să se bucure de libertățile fundamentale garantate de instituțiile democratice create ca urmare a alegerilor generale și cu vot secret.

Pentru ca stabilirea păcii să înregistreze un progres suficient și pentru ca toate condițiile necesare să fie create spre a face posibilă exprimarea liberă a voinței naționale, alegerile generale se vor desfășura în cursul lunii Iulie 1956, sub controlul unei comisii internaționale, alcătuită din reprezentanții statelor-membre ale comisiei internaționale pentru supraveghere și control, prevăzută prin acordul pentru încetarea operațiunilor militare. In acest scop vor avea loc consultări între autoritățile reprezentative competente din ambele zone, începând de la 20 Iulie 1955.

8. Prevederile acordului cu privire la încetarea operațiunilor militare, care sunt îndreptate spre asigurarea protecției persoanelor și bunurilor, trebuie îndeplinite în modul cel mai strict și mai ales să dea posibilitate fiecăruia în Vietnam să aleagă în mod liber zona în care vrea să trăiască.

9. Autoritățile reprezentative competente din zonele de Nord și de Sud ale Vietnamului, precum și autoritățile din Laos și Cambodgia nu trebuie să permită persecutarea individuală sau colectivă a persoanelor sau a membrilor familiilor acestora, care au colaborat într'un fel sau altul cu una din părți în cursul războiului.

10. Conferința ia notă de declarația guvernului Republicii Franceze potrivit căreia acesta din urmă este gata să-și retragă trupele de pe teritoriul Cambodgiei, Laosului și Vietnamului, la solicitarea guvernelor interesate și la termenele care vor fi stabilite de comun acord între părți cu excepția cazurilor când potrivit acordului dintre cele două părți, anumite efective de trupe franceze pot fi lăsate în anumite puncte și până la anumite termene.

11. Conferința ia notă de declarația guvernului francez că la reglementarea tuturor problemelor legate de restabilirea și întărirea păcii în Cambodgia, Laos și Vietnam se va baza pe respectarea independenței și suveranității, unității și integrității teritoriale ale Cambodgiei, Laosului și Vietnamului.

12. In relațiile lor cu Cambodgia, Laosul și Vietnamul, fiecare din participanții la conferința de la Geneva își ia obligația să respecte suveranitatea, independența, unitatea și integritatea teritorială a statelor amintite și să se abțină de la orice amestec în treburile lor interne.

13. Participanții la conferință sunt de acord să se consulte între ei în legătură cu oricare chestiune care le va fi transferată de comisiile internaționale de supraveghere și control pentru a examina măsurile care ar putea să se dovedească necesare pentru asigurarea și respectarea acordurilor cu privire la încetarea acțiunilor militare în Cambodgia, în Laos și Vietnam.

„Așteptați-ne la arie!..."

„Foaie verde iasomie
Pe ogor la nea Ilie
Buruienile țin sfat
Cum să-l lase nemâncat!"

Ținându-și cu greu râsul gata să izbucnească, jucătoarele se învârtesc din ce în ce mai repede în ritmul vesel al unei sârbe.

Apoi jocul se curmă brusc. Copiii de pe lături încep o nouă melodie: Ațica. Ca un fir vălurit prin țesătură, mâinile dansatoarelor se avântă în același timp înainte și înapoi, șerpuind ușor.

In pauză, le-am întrebat pentru ce se pregătesc.

— In curând mergem la arie.

★

In sala aceea liniștită unde nici nu bănuiam că ar fi cineva i-am găsit pe Constantin Oprea și Ion Băltărețu. Citeau, iar în juru-le stăteau risipite ziare și cărți.

— Ce faceți aici? i-am întrebat mirată. Numai voi aveți acum program de lectură?

— Nu, ne pregătim pentru arie.

Prinzându-mi privirea nedumerită, Ion Băltărețu îmi explică despre ce e vorba.

— De curând, în zilele ploioase de dinaintea treierișului, pionierii din tabăra noastră au hotărît să ajute și ei într'un fel muncii la arie. Eu și cu Costel vom citi oamenilor în timp ce se odihnesc. Acum tocmai alegeam câteva articole și unele fragmente din cărți. Eu vreau să citesc din „Secerișul" de Galina Nicolaeva. Altă dată voi citi sătenilor nuvela „Ploaia din Iunie" de Al. Sahia.

I-am lăsat să-și continue lucrul. Alături am găsit câteva fete și băieți care împachetau suluri de carton, sticle de cerneală, tocuri, penițe și culori.

— Și ei merg cu noi, îmi explică Pălăngean Constantin. Ei vor ajuta să se întocmească la arie zi de zi o ediție fulger despre mersul treierișului.

M'am întors în sala unde repeta cercul artiștilor amatori și de unde se auzeau melodiile unor cântece populare. Se vede că locul echipei de dansuri îl luase corul. Intre cântece se recitau poezii, se spuneau snoave și ghicitori.

★

Când pregătirile s'au terminat și pionierii s'au risipit pe uliță, ultimii care părăsiră tabăra fură întrebați de oamenii care se opriseră în fața școlii:

— Ia spuneți, ce atâta veselie, ce atâta zor?

— O să vedeți, o să vedeți! Așteptați-ne la arie!

com. Fundulea-reg. București

Tatiana DORU

In grădina de zarzavat

Tinerii grădinari care au avut grijă să plivească și să prășească la vreme zarzavaturile pe care le-au pus pe lotul școlar acum se bucură de roadele bogate pe care le-au obținut.

Acum e timpul de cules o parte din legume: mazărea, fasolea, varza timpurie, castraveții, roșiile.

Utemiştii, fraţii noştri mai mari

Curajoşii

Insoţită de tunete şi fulgere orbitoare, ploaia cădea cu putere. Deodată, s'a răspândit o veste ingrijorătoare:

— Linia de forţă a fost deteriorată la schela II producţie din Moineşti !

Numaidecât, în toiul nopţii, brigada de electricieni condusă de Popa Ioan a fost în picioare. Fără şovăială, tinerii au pornit pe o ploaie torenţială să repare linia. Utemiştii Antal Gheorghe, Matei Ion şi Tătarcă Gheorghe se aflau peste tot acolo unde era mai greu. Rafalele de vânt îi izbeau crunt, căutând parcă să le smulgă uneltele. Dar utemiştii nu s'au lăsat. 74 de ore au muncit acolo, dar au izbutit să repare linia.

O secţie pentru bunuri de larg consum

Pentru nimic în lume nu trebuiesc aruncate diferitele deşeuri de metal ori de alte materiale. Cu dibăcie, din ele poţi fabrica multe obiecte folositoare. Ca în multe alte intreprinderi, şi la „Industria Sârmei" din Câmpia-Turzii se află o secţie care intrebuinţează deşeurile la fabricarea unor bunuri de larg consum. Şi ce nu se face aici ! Săniuţe, tacâmuri, coşuleţe de sârmă pentru pâine, colivii de păsări... Frumos lucrate, ele sunt foarte căutate de cumpărători. Colectivul secţiei, în care se află utemişti fruntaşi ca Moldovan Toader, Beraru Ana, Sas Maria şi alţii, îşi depăşeşte regulat planul de producţie. In curând, ei vor porni la fabricarea unui sortiment nou: dispozitivul pentru uscarea lenjeriei în casă.

La fabrica „Tricoul Roşu"

Ne aflăm în secţia tineretului a fabricii „Tricoul Roşu" din Arad. Aci lucrează două brigăzi utemiste, care produc: bluze bărbăteşti, cămăşi de vară, ţesături pentru treiningurı, perdele de mătase.

Sirena anunţă sfârşitul primului schimb... Şi totuşi maşinile nu se opresc. In secţia tineretului la fabrica „Tricoul Roşu" se aplică metoda preluării maşinii din mers. Este o metodă care aduce multe foloase. Maşina merge şi tu o predai schimbului care te va înlocui. Dacă maşinile ar sta în timpul predării schimbului, s'ar pierde in fiecare zi la fiecare maşină 10 cm. material. Să ne închipuim ce pierdere ar însemna într'o lună la maşinile unei întregi secţii. Cu multă mândrie spune Armenciu Amalia că în secţia lor se aplică şi alte metode inaintate de muncă, că ei învaţă să folosească fiecare minut din plin In secţie domneşte multă ordine şi curăţenie.

In cinstea zilei de 23 August au de îndeplinit un angajament de mare răspundere: să dea 11.600 bucăţi de tricotaje peste plan.

Pentru gospodăria colectivă

In ziua aceea în uzină era o forfotă neobişnuită. Trebuia să sosească un oaspete: delegatul gospodăriei colective din Sasca, raionul Fălticeni. Muncitorii îi pregătiseră un dar de preţ pe care aveau să i-l înmâneze: 75 de sape. Acestea au fost lucrate din materiale economisite şi din deşeuri.

Dar la secţia de tâmplărie a uzinei se află şi o vrednică brigadă de U.T.M. Ei s'au angajat să lucreze pentru gospodăria colectivă 50 de greble de lemn. Harnicii utemişti dela uzina de reparaţii-auto „23 August" din Vatra-Dornei işi vor ţine cuvântul dat.

Bucuria muncii

A venit vremea strânsului roadelor. Acum începe să se vadă mai bine cum a muncit şi cât a muncit fiecare.

La gospodăria agricolă colectivă „8 Martie" din comuna Biled, regiunea Timişoara, recolta de fasole verde e bogată. Aici este şi rodul muncii utemistei Fronius Ecaterina aflată printre fruntaşii colectivei.

E mare bucuria ei când îşi vede rezultatele muncii. In câte bucătării se vor putea face mâncăruri gustoase cu atâta fasole !

Două brigăzi utemiste fruntaşe

Cine nu cunoaşte la fabrica de Confecţii „Republica" din Dârste, regiunea Stalin, brigăzile utemiste conduse de Ioan Sărescu şi Nicolae Bogdan? In ultima vreme, ele s'au dovedit a fi cele mai bune în lupta pentru obţinerea titlului de brigadă fruntaşă, în cinstea lui 23 August. In Iunie, brigada lui Sărescu organizându-şi bine timpul de lucru, a dat 70 de bulonzaide peste plan, dar nici cealaltă n'a rămas mai prejos, depăşindu-şi planul cu 20 de paltoane. In luna aceasta, întrecerea continuă cu şi mai mult avânt. Cei doi conducători de brigadă, glumesc prieteneşte atunci când se întâlnesc:

— Azi vă întrecem, Bogdane!

— Cum aşa? Aşteaptă, mai avem 3 ceasuri bune până la sfârşitul schimbului şi vom vedea.

In ajutorul participanţilor la concursul de lucrări literare şi desene

Despre lucrări literare

GICA IUTEŞ

Odată, când am vizitat Casa pionierilor dela Oradea, un pionier de vreo 12 ani mi-a spus: „Mie îmi plac foarte mult cărţile de aventuri, mai ales cărţile lui Jules Verne. Din pricina aceasta m'am apucat să scriu chiar eu o astfel de carte. Am inventat o poveste foarte interesantă cu nişte piraţi, care traiesc în Insula Şerpilor ! Am scris peste cincisprezece pagini, dar de vreo lună de zile nu mai pot scrie, nici un rând măcar Nu-mi vine inspiraţia ! Sunt foarte supărat. Ce să fac, tovarăşă scriitoare?" Altă dată un pionier m'a întrebat cum am născocit întâmplările lui Gică Notă-mică.

Mărturisesc că în faţa unor asemenea întrebări, m'am simţit cam la strâmtoare...

Intâi şi'ntâi, pentrucă nu e prea uşor să dai sfaturi unui om care scrie o carte cu piraţi şi căruia i se opreşte aşa deodată inspiraţia, şi'n al doilea rând, procesul de creaţie, naşterea unei povestiri, scurte sau lungi, este destul de complicată. Cu toate acestea am căutat ca întrebările prietenilor mei să nu rămână fara răspuns.

Am pornit dela bun început să lămuresc problema acelor „a născoci", „a-mi veni în cap", „ce să fac să-mi vină inspiraţia". Nu e bine să ne închipuim, că scriitorul după ce trage perdelele la ferestre, da muştele afară, alungă pisica şi câinele, (ca nu cumva să miorlăie sau să latre) încuie uşa sa capitonată cu pâslă groasă, şi în cea mai adâncă linişte, se aşează la masa de lucru. Acolo, cu tâmplele în pumni, aşteptând să-i vină inspiraţia se chinuie „să născocească ceva", „să-i vină în cap ceva". Iar dacă îi vine „acel ceva", apucă stiloul şi scrie, scrie, cât are norocul sa-l ţină inspiraţia, că dacă se opreşte, trebuie din nou s'o aştepte mai mult ori mai puţin, după cum are ea chef să vină...!

Dar nu, un scriitor nu născoceşte nimic şi nici nu stă la cheremul mofturoasei „inspiraţii". Un scriitor are întotdeauna ceva de spus oamenilor. Ceea ce are el de spus oamenilor o spune prin scrisul său. El este dator să trăiască printre oameni, să-i cunoască, să le afle păsurile, să se îndurereze de durerile lor, să se bucure de bucuriile lor, să se revolte împotriva celor răi, să-i laude pe cei buni..

Scriitorul este un adânc cunoscător al vieţii.

Din tot ceea ce vede în jurul său, scriitorul alege ce-i mai însemnat şi dă la o parte restul. El vrea ca ideia operei sale să fie limpede.

Intocmai cum sculptorul dă la o parte părţile de piatră sau marmoră nefolositoare pentru a lăsa liberă mişcarea braţelor, înclinarea frunţii, tot aşa scriitorul dă la o parte ceea ce nu este important şi povesteşte numai ceea ce este esenţial.

Eu nu l-am născocit pe Gica Notă-mică... ba chiar am avut cinstea să-l cunosc direct şi personal pe diferite căi: cu ocazia vizitelor mele prin şcoli, din caricaturile şi articolele satirice ale celor mai bune gazete de perete ale unor detaşamente, din povestirile unor profesori şi instructori... Am aflat o mulţime de întâmplări şi obiceiuri care merită să fie criticate, ori luate în râs... Astfel s'a născut Gica, personagiul în care aş dori să se recunoască, marii şi micii mincinoşi, mofturoşii, toţi cei „lasă-mă de azi pe mâine".

Mă gândesc la tânărul meu prieten din Oradea, căruia i s'a oprit dintr'odată inspiraţia! Cu siguranţă că dacă s'ar fi apucat să scrie despre lucrurile mai apropiate şi mai cunoscute de el i-ar fi fost mult mai uşor.

Marea taină a naşterii unei lucrări literare este să scrii despre ceea ce cunoşti bine, despre ceea ce iubeşti cu pasiune, despre ura care o porţi duşmanilor. Să scrii despre viaţa din jurul tău, despre lucrurile pe care le-ai trăit tu însuţi

V'am spus toate aceste lucruri, pentrucă aş avea o mare bucurie dacă la concursul deschis de gazeta voastră, în cinstea celor zece ani dela eliberarea patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică, voi găsi lucrări inspirate din viaţa voastră pionierească lucrări care să descrie bucuria de-a trai în ţara noastră liberă.

In atenţia tânărului grădinar

Zilele acestea, de sfârşit de Iulie, sunt deosebit de preţioase pentru oricare grădinar. Pe răzoarele de pe care s'a strâns recolta de vară se pun acum culturi al căror rod va fi cules toamna târziu.

Nici o zi nu trebuie pierdută.

Pământul trebuie deindată săpat şi lăsat aşa câteva zile. Apoi se fac straturile. Intr'un răzor se va semăna fasole pentru păstăi verzi. Trebuie semănată încă în aceste zile, până la începutul lui August, căci altfel nu va mai avea când să lege rod.

Intr'alt răzor, tot în aceste zile, se vor semăna castraveţi. De pe vrejurile lor vom strânge toamna castraveţi tineri pentru murat.

Tot acum se seamănă şi ridichile negre, de iarnă. Trebuie avut însă grijă ca între o plantă şi alta să rămână un spaţiu cam de 10 cm. pentru ca rădăcinile să aibă loc de dezvoltare.

La începutul lui August se seamănă în grădină mazăre. Păstăile lor verzi se întrebuinţează toamna, sau se conservă pentru iarnă. Tot în August se seamănă şi spanacul de toamnă.

Cum să pregătim conserve din fructe

Tot mai des se aud prin livezi svonuri de glas. Oamenii culeg fructele care s'au copt. Parte din fructe iau drumul pieţelor dela oraş, a fabricilor de conserve. Altă parte însă, oamenii o folosesc pentru gospodăriile lor. Pionierii pot da un ajutor preţios părinţilor, şcolii, gospodăriilor colective, în munca de pregătire a fructelor pentru păstrat. Arătăm mai jos cum pot fi conservate fructele care se coc acum.

Fructele care se pot conserva în această perioadă sunt: cireşele, caisele şi piersicile. Se poate face **marmeladă** de caise, cireşi sau piersici cu sau fără zahăr. Pentru marmeladă fără zahăr se aleg fructele cele mai coapte. Caisele se spală, se taie în bucăţi şi se pun la fiert într'un vas care la rândul lui se pune în alt vas, mai mare, cu apă. Se pot fierbe şi direct însă trebuie mestecate cu grijă cu o lopăţică de lemn spălată cu hidrat de sodiu. Când s'au înmuiat se trec printr'o sită pentru a se îndepărta pieliţele. Se continuă fierberea până se obţine o pastă. Se pune apoi cu lopăţica în borcane de sticlă sau pământ dinainte încălzite şi se lasă să stea 5 minute în cuptor până se prinde o pojghiţă izolatoare. Se păstrează la rece.

Spre deosebire de marmeladă, dulceaţa se prepară din fructe nu prea coapte. Se taie în două sau în patru (caisele sau piersicile) şi se pun în apă de var pentru a se întări. Se spală apoi fructele, se pun într'o crăticioară în care se află sirop de zahăr legat şi se pun la fiert. Se fierbe ca şi marmelada, într'un vas cufundat în altul cu apă.

Din cireşe se mai poate prepara **suc de cireşe.** Sucul se prepară în felul următor. Cireşele bine coapte se storc cu ajutorul unei pânze de in sau cânepă (sedilă). Zeama scursă, după ce i s'a adăugat puţin zahăr, se pune la fiert după sistemul arătat mai sus. Se ţine pe foc până ce din 5—6 litri se obţine 1 litru. Se toarnă într'o sticlă încălzită şi se astupă.

Intrebuinţarea. Se ia câte un păhărel mic de suc şi se dizolvă în apă sau sifon. Este o băutură foarte răcoritoare.

Pistilul se prepară din caise, piersici sau cireşe fie separat, fie împreună. Fructele bine coapte se sdrobesc cu mâna înainte de fiert sau după ce s'au fiert. Se trec apoi prin sită. Se obţine un fel de marmeladă care se pune în tăviţe de lemn sau de metal unse cu grăsime. Se usucă la soare sau în cuptor. Când pasta e uscată se taie lung, în făşii, şi se strânge sul. Se presară apoi cu zahăr. Pistilul este un preparat de fructe puţin cunoscut, dar e deosebit de gustos.

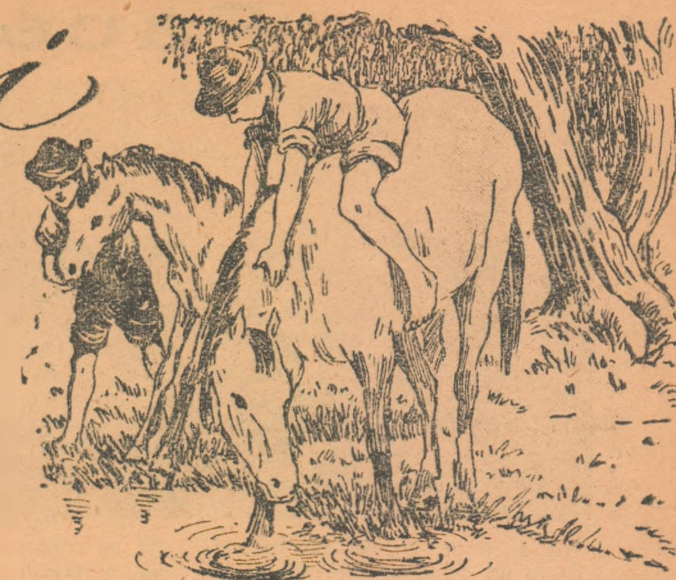
Sâmburii rămaşi dela caise se pot şi ei întrebuinţa cu sirop de zahăr sau pentru torturi. Trebuie aleşi însă numai sâmburii dulci, curăţaţi de coajă şi uscaţi. Sâmburii amari sunt otrăvitori

Prietenii cu sportul

— Ce bine e vara în vacanță, spun pionierii din comunele Ilieni și Ozon din raionul Sfântu Gheorghe. Vara, te poți ocupa mai mult și de activitatea sportivă.

Pionierii organizează concursuri, învață jocuri, înoată în apele Râului Negru sau ale Oltului. Câte ceva din activitatea lor sportivă vă povestim și vouă.

Undițele de alun

Cât de liniștită e apa! Parcă nici n'ar fi apă, ci o sticlă strălucitoare așezată între malurile argiloase și puțin abrupte ale Râului Negru. Scuturând, cu picioarele goale, roua de pe iarbă Attila Szemtpali se apropie, pe furiș, de o tufă care nu era departe de mal.

Se opri un minut nemișcat și ascultă, privind cu atenție în jur. Satul era încă liniștit. Din când în când se auzeau doar pocniturile de bici ale păstorului care, la marginea cealaltă a satului, scotea vitele la pășune. Pe lângă mal însă nu era încă nimeni. Se aplecă ușor și scormoni puțin în tufă. Da, coșul ascuns de cu seară era la locul lui. Își pregăti coșul și îl așeză lângă mal. Se desbrăcă repede și, târîndu-se pe burtă între tufișuri, se duse mai jos să caute un loc mai bun de pescuit. Nu departe însă — pe marginea râului — zări un mănunchi de crengi uscate pe care după cum se vede a stat decuseară un pescar cu undița. Attila se întristă pentru o clipă la gândul că pescarul cu pricina trebuie să aibă o undiță bună, deoarece în apa adâncă de-acolo cu coșul lui nu s'ar putea prinde nici un pește. Ce n'ar fi dat să aibă și el o undiță ca aceea a lui nenea Peter cu care a prins deunăzi un pește mare, mare. Dar pentrucă timpul trecea repede se lăsă păgubaș de vise și se'ntoarse la coș.

...Pataki Șandor se trezi din somn când soarele strălucea deasupra pădurii apropiate. „Azi am dormit prea mult", — își reproșa el. Luă repede de pe masă o bucată de pâine, undița cea nouă, cutia cu râme și porni în fugă spre râu. Dincolo de grădinile de legume, prin iarba stropită de rouă, se întindeau niște urme, parcă ar fi mers cineva cu schiurile.

— Oare nu mi-o fi ocupat cineva locul pe mănunchi? — se gândi Șandor puțin alarmat și o luă mai iute la picior. Dar când îl zări pe Attila în mijlocul apei îndeletnicindu-se cu coșul îi striga încă dela distanță.

— Azi m'ai întrecut Attila, dar pește cred că tot eu am să prind mai mult. Ia uite ce undiță mi-a dăruit deunăzi unchiul. Nenea Peter îl știi tu, pescarul nostru vestit.

Attila ieși din apă și prinse undița în mână Era făcută dintr'un băț lung și ușor de alun. Iar de băț atârna o coardă tare și transparentă care nu se vedea în apă. „Uite așa o undiță visam și eu azi dimineață când eram ascuns în tufă". Și-i povesti lui Șandor cum a plecat azi dimineață să caute un loc mai bun de pescuit și cât de amărît s'a întors la coșul lui învechit.

Șandor îl ascultă pe Attila dar de dorul de a prinde cât mai mult pește plecă în grabă spre mănunchiul de nuiele. După ce făcu câțiva pași între tufe se opri și întorcându-și capul, strigă cu un glas poruncitor:

— Attila, nu cumva să-mi turburi apa cu coșul tău că am să ți-l iau și-l fac în mii de bucățele.

...Ziua trecu în grabă. Șandor așezat pe mănunchi punea ultima râmă pe cârlig. Făcu vânt undiței și aruncă cârligul în apă. Peste câteva clipe oglinda neagră a apei a și început să tremure iar pluta undiței fu trasă în apă. Șandor se sperie un pic dar pe urmă își aduse aminte de sfaturile lui nenea Peter. Când un pește mare se prinde de cârlig, nu te repezi să-l tragi repede căci atunci îl scapi. Peștele mare e șmecher. Intâi „gustă" momeala și numai dacă nu se mișcă o înghite. Șandor se ridică încet în picioare, emoționat.

Sfoara undiței sună ca o strună când Șandor scoase peștele din apă pe mal... Din adânc ieși la suprafață un crap grasun de vreo 3 kilograme. Șandor nu mai prinsese niciodată așa un pește uriaș. Își numără în grabă cei zece pești pe care i-a prins în ziua aceea și plecă spre casă. Trecând din nou pe lângă Attila nu putu să nu-și arate prada bogată din traistă. Attila se miră când văzu un pește așa mare dar nu spuse nimic. Știa foarte bine că astfel de pești se pot prinde numai cu undițe bune ca a lui Șandor. Degeaba s'a muncit el toată ziua căci cu coșul lui deabia a reușit să prindă vreo patru peștișori ca de momeală.

Văzând că Attila e supărat pentrucă nu prinsese aproape nimic, Șandor plecă mai departe spre sat. Pe drum însă, bucuria cu care plecase dela mal îi dispăru. Avea în față doar chipul descurajat al lui Attila și se gândi la cele povestite de Attila dimineața.

...A doua zi, Șandor se îmbrăcă într'o clipă și porni spre căsuța din marginea satului unde locuia unchiul Peter. Zăbovi acolo vreo jumătate de ceas și plecă din nou la pescuit. Peste câteva zile Șandor și Attila se întâlniră la marginea satului. Șandor purta pe umeri două undițe de alun și cutia cu râme. La marginea apei unde se întâlniră cu câteva zile înainte, Șandor îi dărui lui Attila una din undițe. Attila primi surprins undița cea nouă și se opri o clipă, se uită cu ochii mijiți la luciul orbitor al apei. Își netezi cu mâna arsă de soare, șuvița căzută pe frunte, și spuse:

— Iți mulțumesc Șandor, ești un prieten bun.

— Am să-ți mai dau niște sfoară bună de undiță pe care mi-a luat-o mama dela oraș și... hai să prindem pește împreună...

Irma CSIKI

★

★ ★

Pe câți îi pasionează fotbalul! Incepătorii trebuie să învețe regulile de bază ale acestui joc. Când tovarășii mai mari din tabără se îndeletnicesc cu alte treburi, ei aleargă pe teren ca să-și încerce „măestria" în jurul balonului rotund.

★ ★

★

Iubesc călăritul

Aveam 9 ani când am încercat prima dată să călăresc. Eram încă mic, dar cu ajutorul tatei am încălecat ușor. Ne-am dus până la fierar și înapoi. Dar când am ajuns în fața porții noastre „Vântul", așa se numea calul, s'a scuturat și m'a aruncat jos. M'am speriat, dar m'am hotărît să nu mă las până nu voi învăța bine călăritul. A doua zi ne-am dus la câmp și eu am încălecat din nou. Nici nu am ajuns bine la marginea satului că „Vântul" s'a ridicat în două picioare și eu iar am căzut. De data asta însă m'am sculat și m'am urcat din nou pe el. M'am prins mai bine de coamă și am fost mai atent. Incetul cu încetul m'am obișnuit cu calul.

Acum suntem colectiviști și eu ajut în fiecare zi la câmp. Cu câțiva colegi, ca Demeter Ferencz și alții ne urcăm pe cai și îi mânăm la ham. Astfel scutim munca unui om care ar trebui să conducă caii. In orele de prânz când muncitorii stau la masă, noi luăm caii și îi ducem la Olt unde îi spălăm și îi periem.

Eu iubesc foarte mult caii și de aceea îmi place nu numai să călăresc pe ei ci să-i și îngrijesc.

Gyula KERTESZ

Zile de neuitat

Amintirile și impresiile căpătate în cele 3 zile de excursie n'am să le uit niciodată. A fost prima excursie când am plecat din satul meu natal văzând și alte sate și orașe. De aceea vă povestesc și vouă cum am petrecut, ce am văzut în zilele excursiei. După plecare, primul popas l-am făcut la băile Tușnad, unde așezați lângă un izvor de borviz, am luat o gustare. Apoi am organizat un concurs de înot ca să vedem cine ajunge mai repede la steaua din mijlocul lacului.

A doua zi am început urcușul spre Lacul Sf. Ana. Drumul a fost foarte greu deoarece pionierii care n'au participat la activitățile sportive din școală, au obosit, făcând popasuri dese. Ajunși însă acolo am cercetat împrejurimile lacului și am ascultat povestea interesantă a lacului pe locul căruia cu veacuri în urmă fierbea un vulcan uriaș.

La plecare am format două grupe. Grupa noastră s'a urcat la sanatoriul din Turia iar băieții s'au dus la băile din Cisar unde au pregătit un foc de tabără.

La sanatoriu am jucat volei; apoi am vizitat peștera Pucioasa din apropierea sanatoriului.

Către seară am ajuns la băile Cisar unde ne aștepta grupa băieților. Am aprins focul și am petrecut o seară de neuitat. Unii pionieri ne-au distrat cu lucruri hazlii alții au spus ghicitori, iar alții au prezentat un program artistic.

Ultima localitate pe unde am trecut, a fost Bistrița. De aici am adunat plante pentru ierbare, insecte pentru cutia cu colecții și am prins o viperă. Cea mai prețioasă comoară cu care ne-am întors însă au fost cunoștințele primite.

Lenke ZÖLD

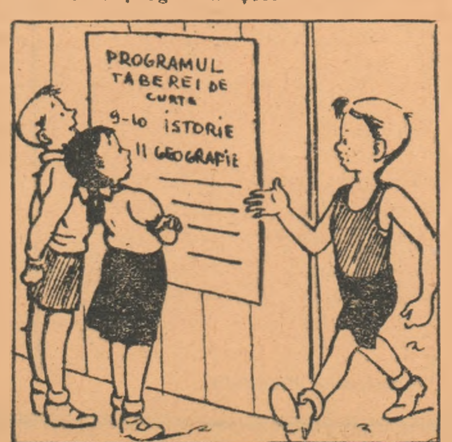
Se întâmplă și așa...

...Se întâmplă ca pionierii leneși să nu meargă în excursie.

— Insfârșit, iată unul care vinde pietre. Să iau și eu câteva...

...Se întâmplă ca programul taberei să semene cu programul școlii.

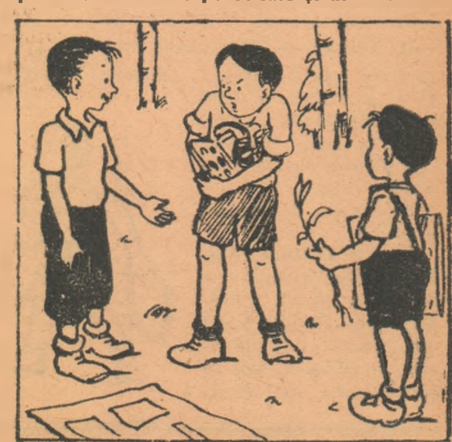
— Nici nu știu ce să mai cred! Suntem în vacanță sau în timpul școlii?

...Se întâmplă ca unii copii să fugă de lucru

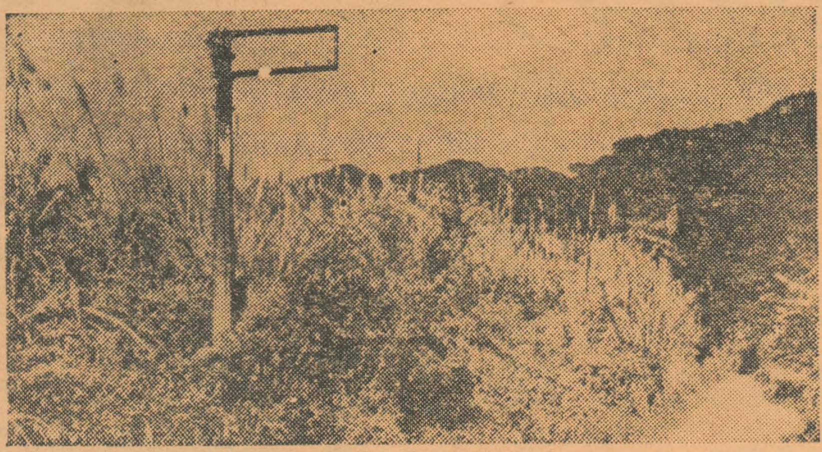
— Voi lucrați azi în tabără? Atunci eu plec. Nu vreau să mă murdăresc pe mâini.

...Se întâmplă ca unii copii să nu împrumute lucrurile personale și altora.

— Faceți ce știți... Lucrurile sunt ale mele și nu le dau nimănui.

Pace în Indochina

Nu de mult, un scriitor polonez a făcut un drum de trei mii de kilometri prin Vietnam. Scriitorul a întâlnit în calea lui un loc pârjolit, năpădit de bălării. (Pe-atunci poporul ducea lupta dreaptă împotriva colonialiştilor francezi). Scriitorul s'a oprit în acel loc şi a citit pe o tăbliţă câteva cuvinte, aproape de necrezut: „Aici a fost un oraş". Aici munceau oameni... aici învăţau copii... creşteau flori.. Războiul le-a distrus — gândea scriitorul şi a fotografiat locul...

Şi a mai întâlnit scriitorul în lunga-i cale, viteji apărători ai libertăţii Vietnamului: ostaşi ai armatei populare şi partizani. Pe toţi, fie tineri, bătrâni şi chiar copii, îi însufleţea în luptă dreptatea cauzei pe care o apărau: libertatea şi pacea patriei. In cealaltă fotografie, pe care o vedeţi, scriitorul a păstrat imaginea unei familii de partizani.

★

In urmă cu aproape trei luni au venit la Geneva, miniştrii afacerilor externe din nouă ţări, să discute posibilitatea făuririi păcii în Indochina. Incă dela începutul Conferinţei reprezentanţii Uniunii Sovietice, Chinei Populare şi Republicii Democrate Vietnam susţineau că pacea poate şi trebuie să fie realizată. Delegaţii Statelor Unite ale Americii susţineau că pacea nu poate fi realizată, ci dimpotrivă războiul trebuie extins.

După 75 de zile de dezbateri, Conferinţa dela Geneva şi-a încheiat lucrările cu marele succes al restabilirii păcii în Vietnam, Laos şi Cambodgia. Lupta eroică a popoarelor din Indochina a fost astfel încununată prin recunoaşterea drepturilor lor naţionale. In faţa popoarelor Indochinei s'a deschis drumul spre o viaţă paşnică. Popoarele lumii se bucură din plin de acest mare succes al păcii obţinut prin lupta lor.

Războiul din Indochina a dovedit din nou, fără putinţă de tăgadă, lucruri deosebit de însemnate: Nu poate fi învins niciodată un popor care luptă pentru o cauză dreaptă, în prezent nu există problemă internaţională cât ar fi de grea care să nu poată fi rezolvată pe cale paşnică.

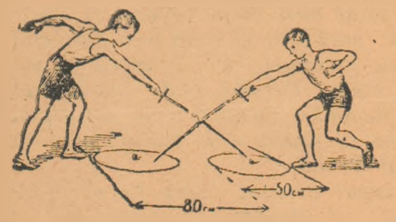
Privind imaginile aduse din Vietnam de scriitorul polonez, acum, când inima ni e plină de bucuria veştii realizării păcii în Indochina, ne gândim: In locul acesta unde acum scrie „Aici a fost un oraş", se va zidi un alt oraş. Iar popoarele lumii vor veghea ca imperialiştii, cărora desigur nu le-a pierit pofta de războaie, să nu mai poată isca nicăieri vâlvătaia războiului, pentru ca nicăieri să nu mai apară tăbliţe cu „Aici a fost..."

In tabăra de curte să răsune veselia jocurilor

Vesele sunt zilele de tabără când copiii au iniţiativă. Atunci ei îşi pun în plan tot felul de acţiuni interesante, ştiu să inventeze tot felul de jocuri. Iată, într'o după amiază se strâng toţi copiii la un loc. Puteţi organiza pe dată câteva jocuri. Rând pe rând copiii pot fi spectatori şi participanţi la joc. Publicăm câteva jocuri dar voi puteţi inventa mult mai multe.

Apără piatra

Pregătiţi două „săbii", două beţe lungi de 70—80 cm. la care se leagă cruciş cu o sfoară un mâner.

Intrecerea va consta în aceea că va trebui să scoateţi din cercul adversarului cu sabia o piatră sau o bucată de lemn aflată în centru. (Piatra sau lemnul are mărimea unei cutii de chibrituri). In acelaş timp trebuie să aveţi grijă să vă apăraţi piatra şi să respingeţi atacurile adversarului. Fiţi atenţi, în timpul jocului nu puteţi depăşi linia de demarcaţie. De asemenea cercul trebuie să aibă mărimile indicate în desen.

Un joc chinezesc

Desenaţi pe o bucată de carton un oval şi tăiaţi apoi 9 bucăţele aşa cum se vede în desenul alăturat. Din aceste bucăţele puteţi alcătui cele mai diferite figuri. Se cere o singură condiţie: oricare ar fi figura să se alcătuiască din toate cele 9 bucăţele.

„Cel mai ager"

Astăzi în tabără va căpăta titlul de „cel mai ager" acel care va izbuti să treacă următoarele probe:

Pe o scândură lată de 6 cm. sprijinită pe doi butuci sau ţăruşi înfipţi în pământ treceţi cu un pahar de apă fără să-l vărsaţi. Aşezaţi apoi 12 scaune, răsturnate la distanţe diferite fără a păstra o anumită rânduială. Legaţi-vă la ochi şi treceţi printre scaune fără a le atinge.

Mai aveţi de trecut o probă.

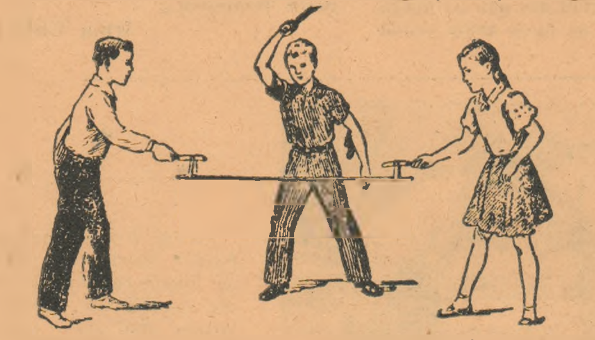
Priviţi desenul de alături: o răjuşcă, o barză, o girafă. Pregătiţi-vă câteva inele din placaj, nuia de alun încovoiată, sau o sârmă ceva mai groasă (diametrul cercului: 24 cm.) Dela o distanţă de 5 paşi aruncaţi pe rând inelele peste gâtul celor 3 figuri. Dacă aţi izbutit şi la cea de a treia probă, înseamnă că aţi câştigat titlul de „cel mai ager".

Răţuşca, barza, girafa le puteţi lucra din placaj sau dintr'un carton mai gros. Liniaţi pe placaj atâtea pătrăţele câte sunt pe desenul alăturat. Numai că se înţelege, dimensiunile vor fi mai mari. După ce aţi decupat figurile, le vopsiţi şi apoi le fixaţi pe nişte suporturi (Pentru suport, folosiţi o scândură de 4,5 cm. Suportul trebuie să fie foarte stabil)

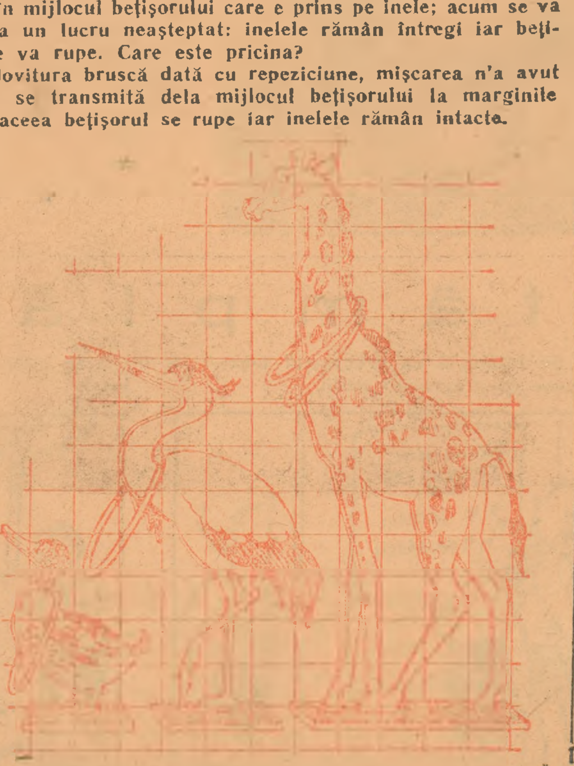
Ce-i mai tare?

Tăiaţi dintr'o foaie de hârtie două făşii de 50 cm. lungime şi 2 cm. lăţime. Lipiţi-le în aşa fel încât să căpătaţi 2 inele egale. Luaţi 2 copii să vă ajute. Daţi-i fiecăruia câte un cuţit de care se prinde câte un inel. Introducem în inele vârfurile unui beţişor lung şi subţire. Intrebaţi pe cei care sunt de faţă şi privesc demonstraţia jocului: „Se vor rupe oare inelele de hârtie dacă lovim cu putere beţişorul?" Toţi vor răspunde că inelele se rup.

Doar este ştiut că lemnul este mai tare decât hârtia. Să vedem ce se întâmplă. Luaţi un bat gros şi loviţi cu putere în mijlocul beţişorului care e prins pe inele; acum se va întâmpla un lucru neaşteptat: inelele rămân întregi iar beţişorul se va rupe. Care este pricina?

Prin lovitura bruscă dată cu repeziciune, mişcarea n'a avut timp să se transmită dela mijlocul beţişorului la marginile lui, de aceea beţişorul se rupe iar inelele rămân intacte.

(Desen din „Pionierscaia Pravda")

Cupa Scânteii pionierului

Primele rezultate

Prin frunzişul des al copacilor, soarele îşi trimite primele sclipiri jucăuşe în oglinda bazinului dela Palatul pionierilor din Bucureşti. Dar cu toate că e destul de devreme pentru o baie „răcoritoare", la bazin şi-au făcut apariţia primii înotători.

Unii dintre ei s'au desbrăcat şi fac acum gimnastică de încălzire sau sub stropii sglobii ai duşului „se acomodează" cu apa. Ba, unii cu mai multă iniţiativă au încins pe terenul de volei un joc straşnic. „Spectatorii" sunt atât de pasionaţi încât nu de puţine ori fluierul arbitrului e acoperit de uralele lor.

Mai la o parte, trei pionieri lungiţi pe nisip discută cu aprindere:

—Vedeţi voi, — spune unul — eu tare mă tem că raionul nostru „1 Mai" o să piardă cupa câştigată la concurs acum doi ani...

— Ia mai taci Nicule, se răsteşte la el cel mai mic din grup. Aşa zici tu mereu: „Noi, cu siguranţă, pierdem!..."

— Are dreptate Costin! adăugă al treilea.

Probabil sfada ar fi durat încă dacă fluierul arbitrului n'ar fi anunţat începerea primelor întreceri în cadrul celei de a treia ediţii a concursului de nataţie organizat de „Scânteia pionierului".

Imediat 6 pionieri se adunară la start iar la al doilea fluier, şase trupuri svelte, bronzate, se aruncară în apă. Pe marginile bazinului spectatorii urmăreau în tăcere întrecerea şi doar din când în când se auzea câte o exclamaţie:

— Prohorov e primul!

— Ba nu, Ionuţă!...

★

După masă, când soarele mai dogoare încă destul de puternic, în grupuri, discutând cu aprindere primele rezultate, pionierii raionului „1 Mai" se întorceau la tabere. Doi dintre ei erau deosebit de emoţionaţi: Prohorov Constantin dela şcoala 36 şi Teodorescu Vasile dela şcoala 32. Ei au realizat cele mai bune rezultate în întrecerile din ziua aceea.

Ştefan ZAIDES

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii, tel. 7.61.00, 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".